

**Núm. de Protocol: AD-084-2/94**

**S E N T E N C I A   N U M .   9 5 - 4 6**

**PARTS:**

**Apel.lant: Sr. A.T.T.**

Representant: Sra. C.R.S.

Advocat: Sr. A.L.M.

**Apel.lada: Hble. Comú d'Encamp**

Representant: Sra. C.S.M.

Advocat: Sr. J.B.C.

**COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:**

**President:** Lluís Saura Lluvià

**Magistrats:** Bernard Plagnet

Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 19 de desembre de 1995.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-084-2/94.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Albert Andrés Pereira**, el qual expressa el parer del Tribunal.

## **A N T E C E D E N T S     D E     F E T**

1.- La sentència de 7 de juliol de 1995 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i a les al·legacions de les parts, va desestimar la demanda interposada pel Sr. A.T.T. contra l'acord del Comú d'Encamp de data 7 de juliol de 1994, confirmat per la resolució desestimatòria tàcita del recurs d'alçada formulat davant el M.I. Govern. L'acord impugnat va concedir a l'agent un darrer termini improrrogable de trenta dies per tal de que procedís a adaptar determinada construcció al projecte autoritzat anteriorment per la Corporació local.

2.- Contra aquesta sentència, la part agent presentà recurs d'apel·lació el 24 de juliol de 1995, el qual fou formalitzat el 14 de setembre següent davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia. El recurrent reitera, en defensa de les seves pretensions, els mateixos arguments que ja va exposar a la primera instància, que es refereixen a l'existència de diversos vicis de procediment, especialment la manca del tràmit d'audiència de l'interessat, a la prescripció del dret del Comú a ordenar l'enderrocament de l'obra i a la caducitat del procediment.

3.- Del recurs d'apel·lació formulat per l'actora se'n va donar trasllat al Comú d'Encamp, el qual el va contestar mitjançant escrit presentat el 29 de setembre de 1995, en que sol·licita la seva desestimació i la confirmació íntegra de la sentència impugnada, per entendre que aquesta resulta plenament ajustada a Dret.

4.- El dia 27 de novembre de 1995 tingué lloc l'acte de la vista oral, en el qual les parts van exposar allò més adient a la defensa de llurs interessos.

## **F O N A M E N T S     D E     D R E T**

**Primer.-** La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

**Segon.-** Les actuacions que suposen un incompliment de la normativa urbanística poden produir diversos efectes, entre els quals destaquen, per la seva importància, les mesures encaminades a restablir el compliment de l'ordre jurídic pertorbat, la indemnització de danys i perjudicis quan sigui escaient i, en darrer terme, la imposició d'una sanció administrativa.

Encara que l'ús d'una terminologia sovint inexacta pugui donar lloc a confusions, és necessari precisar que les mesures adoptades per l'Administració per tal de restaurar l'ordre jurídic infringit no són pròpiament de naturalesa sancionadora, ja que van adreçades a assegurar el compliment de les normes que han estat desconegudes per una actuació il·legal, mentre que les sancions administratives - ordinàriament multes- comporten una aflicció suplementària per al seu autor, imposada com a conseqüència d'aquella activitat.

A la vista d'això, resulta que el contingut de l'acord impugnat, pel qual s'imposà a l'agent l'obligació d'adaptar la construcció que havia realitzat al projecte anteriorment aprovat pel Comú, amb l'advertiment de demolició de les obres, té la naturalesa pròpia de les mesures encaminades a restablir la legalitat infringida i no li pot ser atribuït un caràcter pròpiament sancionador.

**Tercer.-** El contingut de l'expedient administratiu permet apreciar que el projecte que inicialment presentà l'interessat fou objecte d'aprovació per part de la Corporació demandada el 4 de març de 1987. Posteriorment, i prèvia denuncia de dos veïns, es va iniciar un procediment derivat de la manca d'adequació de les obres al projecte aprovat, i s'atorgà un termini de deu dies a l'interessat per tal de que pogués presentar les seves al·legacions. Aquest procediment es va cloure mitjançant acord de 8 de novembre de 1991, en el qual es va ordenar al recurrent que, en el termini màxim de trenta dies, adaptés la construcció al projecte inicialment aprovat. Contra aquest acord, l'interessat formulà oposició -amb els efectes propis del recurs d'alçada- la qual fou desestimada per silenci administratiu. En no interposar demanda davant la jurisdicció administrativa i fiscal dins el termini legal, s'ha d'entendre que l'acord del Comú de 8 de novembre de 1991 és un acte consentit i ferm, la legalitat del qual no pot ser, doncs, revisada en aquest procediment.

Quan la Corporació demandada adreça a l'interessat l'acord objecte del present procés, concedint-li un darrer

termini de trenta dies per procedir a l'adaptació de les obres al projecte aprovat, està en realitat adoptant mesures d'execució de l'anterior acord de 8 de novembre de 1991, que no ha estat complert fins ara de forma voluntària per part del seu destinatari. No es pot parlar, doncs, de l'existència d'un nou expedient, ja que l'acord ara impugnat forma part del mateix procediment i té per objecte reiterar la injunció que havia estat anteriorment adreçada a l'infractor.

En conseqüència, no es poden compartir els arguments del recurrent sobre una pretesa manca d'audiència prèvia a la resolució impugnada, atès que ja va formular oportunament les seves al·legacions, i no resulta necessari reproduir aquest tràmit en el període d'execució d'un acte administratiu ferm.

**Quart.-** Afirmar el recurrent que ha prescrit el dret de l'Administració a adoptar les mesures que conté l'acte impugnat, pel transcurs del termini d'un any comptat des del moment en que va concloure la construcció litigiosa.

Tanmateix, aquest argument no pren en consideració que cal distingir, d'una banda, la prescripció del dret del Comú a reaccionar contra la infracció de les normes urbanístiques, prenent les mesures necessàries per al restabliment de la legalitat vulnerada i, d'altra banda, el període durant el qual l'Administració pot promoure l'execució dels actes fermes adoptats en l'exercici d'aquella potestat. En aquest cas, resulta aplicable el segon dels esmentats supòsits, ja que es tracta de dur a terme la injunció anteriorment acordada el 8 de novembre de 1991.

En conseqüència, tenint en compte l'analogia que presenta el compliment forçós dels actes administratius i el de les sentències dels tribunals, ja que en ambdós casos es tracta de la materialització de sengles títols d'execució, resulta aplicable el termini de prescripció de l'*actio judicati*, que evidentment no havia transcorregut en aquest cas, motiu pel qual han de ser desestimats els arguments del recurrent sobre aquest particular.

**Cinquè.-** La caducitat del procediment és una institució de naturalesa processal derivada de la inactivitat en la seva tramitació durant el període de temps assenyalat per la llei. Sobre aquest punt, el Codi de l'Administració només regula en l'article 123 els efectes de la caducitat quan la paralització de l'expedient és conseqüència de circumstàncies imputables a l'administrat. Per això, no resulta possible

estimar la seva concurrència en aquest cas, en que la inactivitat s'atribueix a la Corporació demandada.

A més, en la hipòtesi de que es considerés aplicable de forma analògica l'esmentat precepte, cal tenir en compte que l'eficàcia de la caducitat requereix un previ advertiment de la part a qui aquella pot beneficiar, circumstància que tampoc s'ha produït en aquest procediment, per la qual cosa han de ser desestimades les al·legacions del recurrent sobre el particular.

**Sisè.-** Com a conseqüència dels raonaments anteriors, resulta procedent confirmar íntegrament els pronunciaments de la sentència apel·lada, sense que s'aprecii temeritat processal que justifiqui la imposició de les costes d'aquesta instància a cap de les dues parts.

## **D E C I S I O**

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

-Desestimar el recurs d'apel·lació que formula el Sr. A.T.T. contra la sentència dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles el 7 de juliol de 1995.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

**NOTIFICACIO:**

La present sentència ha estat notificada a les  
parts compareixents.....  
.....  
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré